

KO JE KO

Bojana Aćamović (1985, Sarajevo), naučna saradnica Instituta za književnost i umetnost u Beogradu. Diplomirala na Katedri za engleski jezik i književnost u Beogradu (2007), master studije iz engleske književnosti završila u Novom Sadu (2010), a doktorat „Poezija Volta Vitmana u kontekstu književne avangarde u Srbiji“ odbranila na Filološkom fakultetu u Beogradu (2018). Autorka monografije *Preko krova sveta: Volt Vitman i srpska književnost* (2023). Bavi se proučavanjem angloameričke poezije i proze, anglo-srpskim književnim i kulturnim vezama, studijama recepcije, ekokritikom i prevodjenjem.

Dragan Babić (1987, Karlovac), osnovne, master i doktorske studije završio na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Bavi se esejistikom i književnom kritikom, glavni je urednik časopisa *Domesti* i programski urednik Somborskog književnog festivala. Objavio je dve zbirke *Twitter priča* (2014. i 2017) i studiju *Imperativ novuma: Prvi svetski rat u srpskoj i angloameričkoj međuratnoj prozi* (2021), priredio knjigu *Proza o prozi: fragmenti o kratkoj priči* Davida Albaharija (2017), antologiju *Sićušne priče: srpska mikro-priča* (2021) i panoramu *Poslednja Atari generacija: panorama novosadskih prozasta generacije osamdesetih* (2021). Živi u Novom Sadu.

Bojan Belka (1978, Valjevo), studirao je filozofiju i glumu. Prevodi sa nemačkog, engleskog i italijanskog jezika. Preveo na srpski dela Blejka, Rilkea, Trakla, Džojosa, Antologiju nemačkog ukletog pesništva. Dobio je Nagradu „Miloš N. Đurić“ za prevod Vilijama Blejka.

Maćej Bobula (*Maciu Bobula*; 1988), poljski pesnik, prozaist, nastavnik, i prevodilac s danskog jezika. Dobitnik vrocavanske pesničke nagrade „Silesius“ 2019. (za pesnički debi), i Nagrade „Kazimjere Ilakovičuvne“ 2018. godine. Za prozni debi *Šalejuv* nominovan za Konradovu i Nagradu „Vitold Gombrovič“. Nominacije za poeziju osvojio je takođe u okviru Književne nagrade grada Varšave i Nagrade „Vislava Šimborska“. Živi u Šalejuvu Gurnim, u donjoj Šleziji.

Tihomir Brajović (1962, Podgorica), redovni profesor na Katedri za srpsku književnost sa južnoslovenskim književnostima Filološkog fakulteta u Beogradu. Bavi se književnom istorijom, kritikom i teorijom književnosti. Objavljene knjige: *Kontroverzni metatekst* (1992), *Poetika žanra* (1995), *Reči i senke* (1997), *Od metafore do pesme* (1998), *Teorija pesničke slike* (2000), *Oblici modernizma* (2005), *Identično različito* (2007), *Kratka istorija preobilja* (2009), *Zaborav i ponavljanje* (2009), *Fikcija i moć* (2011), *Komparativni identiteti* (2012), *Narcisov paradoks* (2013), *Groznica i podvig* (2015), *Pedagoška fikcija* (2019), *Tumačenje lirske pesme* (2022), *Neozbiljnost* (2022) i *Opklada s vremenom* (2023). Živi u Beogradu.

Elvira Veselinović, bivša Novosađanka rođena u bivšem DDR-u, doktorirala je lingvistiku u Kelnu, a već dugo živi u Berlinu i bavi se prevodjenjem, ne samo književnosti. Njenom zaslugom je fokus berlinske izdavačke kuće *eta* sa bugarske književnosti proširen na čitavu jugoistočnu Evropu. Na nemački je do sada prevela brojne autore poput Miloša Crnjanskog, Slobodana Tišme, Dane Todorović, Saše

Ilića, Ivane Šojat, Faruka Šehića, Bojana Kri-vokapića, Olje Knežević, Stefana Boškovića i Tanje Stupar Trifunović. Takođe prevodi i sa irskog na srpski i hrvatski (Myles na gCopa-leen, *Usta sirota* i Tadhg Mac Dhonnagáin, *Ma-dam Lazar*.)

Vladimir Gvozden (1972, Novi Sad) radi kao redovni profesor na Odseku za komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu Univerzitetu u Novom Sadu. Objavio je sledeće knjige: *Jovan Dučić putopisac: ogled iz imagologije* (2003), *Činovi prisvajanja: od teorije ka pragmatiki teksta* (2005), *Književnost, kultura, utopija: ogledi* (2011), *Srpska putopisna kultura 1914–1940*. (2011), *Nine Serbian Poets/Devet srpskih pesnika* (antologija, 2012), *Književnost i otpor* (2015), *Anatomija robe: ogledi iz kritike političke ekonomije* (sa Alparom Lošoncem, 2016), *Komparativna književnost i kultura – kritički uvod* (2019) i *Kapitalizam i književnost: fragmenti jedne (ne)obične povesti* (sa Alparom Lošoncem, 2020) i *Atmosfera kraja* (2024); uredio je *Pregledni rečnik komparativne književnosti i kulture* (2011, zajedno sa Bojanom Stojanović Pantović i Miodragom Radovićem) i priredio temat *Polja* posvećen V. G. Zebaldu (2011). Prevodi sa engleskog jezika. Živi u Novom Sadu.

Radmila Gikić Petrović (1951, Vrbas), piše prozu. Objavljene knjige: *Otvorite Jelenine prozore* (1978), *Namaste, Indijo* (1984; putopisna proza, prevedena na rusinski 1986), *U Fruškoj gori 1854* (1985; dnevnik Milice Stojadinović Srpkinja), *Milica–Vuk–Mina* (1987), *Razgovori o Indiji* (1989), *Prepiska Milice Stojadinović Srpkinje sa savremenima* (1991), *Iskustva proze* (1993; razgovori sa proznim piscima), *Tokovi savremene proze* (2002; razgovori sa proznim piscima), *U potrazi za glavnim junakom* (2003; priče), *Srpkinjini krug kredom*. (2006; pesme i proza posvećeni Milici Stojadinović Srpkinji), *Bibliografija radova o Milici Stojadinović Srpkinji* (2007), *Dnevnik Anke Obrenović* (2007), *Likovi u Dnevniku Anke Obrenović* (2007), *Zdravo, Indijo* (2008), *Život i književno delo Milice Stojadinović Srpkinje* (2010), *Stara priča* (2013, pri-

če), *Koreja post scriptum* (2014), *A gde je Čehov? – razgovori o prozi* (2015), *Vijetnam i devet zma-jeva* (2016), *Kritika pamćenja* (2017), *Kubanske prijateljice* (2020), *Dnevnik Anke Obrenović (1836–1838)* (2021) i *Pesnički glasovi: intervjui* (2024). Dobitnica je nagrada: „Slobodna Vojvodina“, „Iskra kulture“, „Povelja za višegodišnji stvaralački i naučni doprinos“, „Medalja kulture za očuvanje kulturnog nasleđa“, „Ljuba Nenadović“. Živi u Novom Sadu.

Sandra M. Gilbert (rođena kao Sandra Ellen Mortola; 1936, Njujork, SAD), istaknuta američka književna kritičarka, pesnikinja i profesorka emerita na Univerzitetu Kalifornije u Dejvisu. Diplomirala je na Univerzitetu Kornel 1957. godine, magistrirala na Univerzitetu Njujork 1961. godine, a doktorirala na Univerzitetu Kolumbija 1968. godine. Tokom karijere, predavala je na više institucija, uključujući Državni univerzitet Kalifornije u Hejvordu, Koledž Vilijams, Univerzitet „Džons Hopkins“ i Univerzitet Indijane. Poznata je po svom radu u oblasti feminističke književne kritike, posebno po knjizi *The Madwoman in the Attic* (1979), koju je napisala zajedno sa Suzan Gubar. Još jedno njihovo značajno delo jeste trilogija o ženskom pismu u 20. veku koju čine *The War of the Words*, *Volume I of No Man’s Land: The Place of the Woman Writer in the Twentieth Century* (1988), *Sexchanges, Volume II of No Man’s Land: The Place of the Woman Writer in the Twentieth Century* (1989) i *Letters from the Front, Volume III of No Man’s Land: The Place of the Woman Writer in the Twentieth Century* (1994). Pored kritičkog rada, objavila je i nekoliko zbirki poezije, uključujući *Ghost Volcano* (1997) i *Kissing the Bread: New and Selected Poems 1969–1999*, koja je osvojila *American Book Award*. Živi u Berkliju, Kalifornija.

Vladislava Gordić Petković (1967, Sremska Mitrovica), redovna profesorka engleske i američke književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde drži kurseve iz oblasti šekspirolgije i savremenog angloameričkog proznog stvaralaštva. Bavi se književnom te-

orijom i historijom, književnom kritikom, publicistikom i prevođenjem sa engleskog. Magistrirala je na prozi Rejmonda Karvera na Filološkom fakultetu u Beogradu godine 1994, a doktorirala na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu 1998. na temi „Priča i pripovedanje u kratkoj prozi Ernesta Hemingveja“. U najviše akademsko zvanje, zvanje redovnog profesora, izabrana je u oktobru 2008. godine. Piše studije, eseje, književnu kritiku i prevodi s engleskog (S. Džouns, E. Biti, E. Bardžis, E. Hemingvej, V. Šekspir, V. Alen i dr.). Objavljene knjige: *Sintaksa tišine: poetika Rejmonda Karvera* (1995), *Hemingvej – poetika kratke priče* (2000) *Korespondencija – tokovi i likovi postmoderne proze* (2000), *Virtuelna književnost* (2004), *Književnost i svakodnevnica* (2007), *Virtuelna književnost II* (2007), *Na ženskom kontinentu* (2007) *Formatiranje* (2009), *Mistika i mehanika* (2010) *Uvod u rodne teorije (udžbenik, grupa autora)* (2011). Živi u Novom Sadu.

Suzan Gubar (*Susan Gubar*; 1944), američka autorka i istaknuta profesorka emerita engleskog jezika i ženskih studija na Univerzitetu Indijane. Diplomirala je na Gradskom koledžu grada Njujorka 1965. godine, magistrirala na Univerzitetu Mičigena 1968. godine, a doktorirala na Univerzitetu Ajove 1972. godine. Gubar je poznata po svom doprinosu feminističkoj književnoj kritici, posebno kroz saradnju sa Sandrom M. Gilbert na knjizi *The Madwoman in the Attic*. Njihova saradnja rezultirala je i drugim značajnim delima, kao što je *The Norton Anthology of Literature by Women: The Traditions in English*, kao i trilogija o ženskom pismu u dvadesetom veku koju čine *The War of the Words*, *Volume I of No Man's Land: The Place of the Woman Writer in the Twentieth Century* (1988), *Sexchanges, Volume II of No Man's Land: The Place of the Woman Writer in the Twentieth Century* (1989) i *Letters from the Front, Volume III of No Man's Land: The Place of the Woman Writer in the Twentieth Century* (1994). Tokom karijere, istraživala je teme roda, rase i religije u književnosti, a nakon dijag-

noze raka jajnika 2008. godine, napisala je memoare *Memoir of a Debulkred Woman: Enduring Ovarian Cancer* (2012) i *Reading and Writing Cancer: How Words Heal* (2016), gde opisuje svoje iskustvo sa bolešću.

Teri Iglton (*Terry Eagleton*; 1943, Salford, Engleska), levičarski književni kritičar katoličkog porekla i profesor teorije kulture na Univerzitetu u Mančesteru. Jedan je od najpoznatijih književnih teoretičara današnjice, sa karakterističnim žovijalnom stilom kojim pristupa najhermetičnijim temama. Napisao je preko četrdeset knjiga, a najčuvenije delo mu je studija *Književna teorija (Literary Theory)*; (1983), opis i kritika teorije recepcije, hermeneutike, strukturalizma i poststrukturalizma, sa ukazivanjem na društvenu i političku relevantnost književnih tekstova. Ova knjiga je doživela i svoj nastavak, *Posle teorije (After Theory)*; (2003).

Trevor Kverk (*Trevor Quirk*), živi u Ešvilu u Severnoj Karolini gde trenutno sastavlja onlajn udžbenik iz biologije za studente drugih nauka i piše knjigu o nihilizmu u američkoj kulturi. Završio je master studije naučne i medicinske žurnalistike i već preko deset godina piše za različite časopise i sajtove.

Tristan Korbijer (*Tristan Corbière*, pravo ime *Édouard-Joachim Corbière*; 1845, Morle – 1875, Morle, Francuska), francuski pesnik i dramatičar. Zbog bolesti prekinuo školovanje, putovao i proživljavao ljubavnu strast koja će nadahnuti njegovu jedinu zbirku, *Žute ljubavi (Amours jaunes)*, (1873). Na njenu veličinu i originalnost devet godina nakon autorove prerane smrti upozorio je Pol Verlen u delu *Prokleti pesnici*. Smatra se jednim od pionira simbolizma i dekadentnog pokreta, i jednim od najvažnijih francuskih pesnika 19. veka.

Tanja Kragujević (1946, Senta), diplomirala je i magistrirala na Filološkom fakultetu u Beogradu, na grupi za Opštu književnost sa teorijom književnosti. Objavila je preko trideset

knjiga poezije i petnaest knjiga esejističkih i književno-kritičkih tekstova. Zastupljena je u više antologija savremene srpske poezije u zemlji i inostranstvu. Pesme su joj prevedene na engleski, nemački, španski, mađarski, holandski, bugarski, makedonski, slovenački, ruski, beloruski i esperanto. Više od petnaest godina bavila se izdavačkim radom. Dobitnica je značajnih domaćih priznanja. Živi u Zemunu.

Dumitru Kruđu (1967, Floricoaja Noua, Moldavija), rumunski pesnik, prozaista i dramatičar iz Republike Moldavije. Studirao je u Kišinjevu, Tbilisiju i Brašovu i bio masterand u Sibiru. Pobjednik je dramaturškog takmičenja „Najbolji rumunski komad godine”, koji organizuju Pozorišni savez Rumunije (UNITER) i Fondacija „Princeza Margareta rumunska” za 2003. Član je Saveza pisaca i Pozorišnog saveza Moldavije, kao i Udruženja profesionalnih pisaca Rumunije (ASPRO). Radi kao komentator iz oblasti kulture na Radiju slobodna Evropa, kancelarija za Republiku Moldaviju. Glavni je urednik časopisa *Timpul* (osnovanog 1876. u Rumuniji). Zajedno s Marijusom Janušom, 1999. pokreće novi književni pravac, *frakturizam*, putem manifesta objavljenog u časopisima *Paralela 45* i *Vatra*.

Arijana Luburić Cvijanović (1977, Novi Sad), predaje književnost na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Novom Sadu. Bavi se savremenim postkolonijalnim, kosmopolitskim i transgresivnim stvaralaštvom. Autorka je knjiga *Ruždi i more priča: Elementi fantastike u prozi Salmana Ruždija* (2007), *Insajder/autsajder: Identitet u savremenom postkolonijalnom romanu* (2018) i, zajedno s Viktorijom Krombholc i Bojanom Vujin, *Out of Bounds: Transgressivity in Poetry, Drama and Fiction* (2023). Sa Vladislavom Gordić Petković priredila je zbirku *Nova lica svetske književnosti: eseji o postkolonijalnoj literaturi i kulturi* (2012). Naučne radove objavljivala je, između ostalog, u časopisima *Critique: Studies in Contemporary Fiction* (Routledge), *LIT: Literature Interpretation Theory* (Routledge), *Contemporary Women's Wri-*

ting (Oxford University Press), *Književna istorija*, *Kultura* i *Nasleđe*. Živi u Novom Sadu.

Sara Matin (1998, Sombor), zaposlena je u istraživačkom zvanju na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Novom Sadu, gde trenutno pohađa treću godinu doktorskih akademskih studija. Na Odseku za srpsku književnost završila je osnovne i master akademske studije, odbranivši master rad pod naslovom „Proširivanje granica književnosti: proza Leonida Šejke i Bogdana Bogdanovića”. Piše i objavljuje kritičke prikaze i naučne radove.

Aleksa Milenković (1999, Beograd), absolvent Srpske književnosti i jezika sa komparatistikom na Filološkom fakultetu u Beogradu. Piše poeziju i prozu. Objavljivao je u studentskom časopisu *Vesna*. Osvojio je drugo mesto na književnom konkursu „Timočka lira”.

Đura Miočinović (1979, Beograd), studirao je rumunski jezik i književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Master studije završio je na Univerzitetu u Temišvaru 2006. godine. Još tokom studija u Beogradu počeo je da prevodi književne tekstove za časopise. Nastavlja da prevodi eseje, pozorišne komade, romane, priče i istorijske knjige za ugledne srpske izdavačke kuće. Prevodi sa rumunskog i engleskog na srpski jezik. Član je Udruženja književnih prevodilaca Srbije od 2015. godine. Radi kao asistent na Odseku na rumunistiku na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu.

Vasa Pavković (1953, Pančevo), piše poeziju, prozu, eseje i književnu kritiku. Knjige pesama: *Kaleidoskop* (1981), *Opsesija* (1985), *Telesna strast* (1989), *Konverzija* (1994), *Nesigurnost u tekstu* (1994), *Knjiga o lastavicama* (2000), *Pomalo daleko* (2005), *Vatrena linija* (izabrane i nove pesme; 2007), *Elegije i balade iz prošlog stoleća* (2007), *U varljivom životu* (2012), *Majstori pevači: knjiga odanosti* (2013), *Na odmorištu* (2019). *Senke i snovi = Árnyak és álmok* (2024). Knjige priča: *Monstrum i druge fikcije* (1989), *Mačije oči* (1994), *Hipnotisan* (1996), *Bo-*

žanske klopke (2001), *Poslednji štićenik noći* (2001), *Glib Gibraltara – fantazma* (2004), *Moj život na Marsu* (2005), *Crnac u beloj košulji* (2008), *Okean Dunav – priče iz prirode* (2016), *Deset zamki – priče starog advokata* (2016), *Nema tajni* (2019), *Eho Beograda – kratke beogradske priče* (2020), *Daleki, daleki susret* (2022). Romani: *Ljubavnički dekameron* (1998), *Mesec januar* (2002), *Doktor Batut protiv nadrilekara* (2006). Knjige eseja i kritika: *Sve strane sveta* (1991), *Kritički tekstovi* (1997), *Duh modernizma* (2001), *Slatki strip* (2001), *Pogled na svet* (2002), *Naš slatki strip* (2003), *Pogled kroz prozu* (2006), *Stih i smisao – eseji o srpskim pesnicima* (2012), *Pustolovine s poezijom: pesnici, knjige, pesme* (2015), *Neočekivani pesnici: Judita Šalgo, Vujica Rešin Tucić, Vojislav Despotov, Petru Krdu* (2015), *Staro zlato – osamnaest zaboravljenih srpskih pripovedača* (2018), kao i knjigu *Najleši leptiri Srbije* (2021). Priredio više knjiga. Živi u Pančevu.

Milutin Ž. Pavlov (1943, Kikinda), diplomirao je studije glume u klasi Ljubice Ravasi 1966. godine u Novom Sadu. Pesnik, pripovedač, esejista, romanopisac, književni kritičar, dramski pisac. Objavio je sledeća dela: poezija – *Vatra zrelog bagrema* (1973), *Ženi sam rekao ljubav* (1977), *Nad glinom žito* (1986), *Bela jesen u novembru* (1991), *Pas izgubljenog čoveka* (2014); esejistika – *Esej o glumcu* (2000), *Majstori plavih violina* (2017) i *Pisac u ogledalu Marsela Prusta* (2021); romani – *Suvi žig knjige drugova* (1979), *Šarmer male varoši* (1990, 1995), *Rasput* (1994), *Velizar i Đurđica* (2000), *Galop gospodina Aresa* (2003), *Nebo je veliko dugme* (2006), *Dobošarski ponedeljak* (2009), *Kostim na sceni divljih ruža* (2011), *Čokoladni prah ujakovih vrata* (2023) i *Lica nestalog romana* (2024); publicistika – *Severni revir belog rudara* (1975); knjige pripovedaka – *Razaznajem tornjeve* (1971, 1989), *Klovnovi dolaze u podne* (1982), *Duhovi kartonskog kofera* (2005), *Cipele vranog konja* (2007), *Žuti fijaker* (2008), *Dobošarije* (2008), *Teretni voz* (2017), *Slika Edvarda Munka u kući moga brata* (2020) i *Dan familijarnog slikanja*

(2022); dečja poezija – *Sve ptice iz dedinog šešira* (1998) i *Majstori plavih violina* (2017). Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja za književni rad. Prevođen je na makedonski, ruski, mađarski, jermenski, nemački, rumunski i albanski jezik. Živi i stvara u Novom Sadu.

Mihajlo Pantić (1957, Beograd), prozni pisac, kritičar, univerzitetski profesor. U književnosti je debitovao početkom osamdesetih godina prošlog veka, da bi do danas objavio više od šezdeset knjiga studija, eseja, književnih kritika i antologija i knjiga priča. Priče su mu prevedene na dvadesetak jezika i uvrštene u mnoge antologije i preglede kod nas i u svetu. Od novijih dela treba spomenuti kapitalnu *Antologiju srpske pripovetke 1–3* (2005), potom kolekciju *Sve priče Mihajla Pantića 1–4* (2007), te pripovedačke zbirke *Ovoga puta o bolu* (2007), *Priče na putu* (2010) i *Hodanje po oblacima* (2013).

Radoslav Petković (1953, Beograd – 2024, Novi Sad), diplomirao je na Grupi za jugoslovensku i opštu književnost na Beogradskom univerzitetu godine 1982. Od 1983. do 1987. bio je glavni urednik časopisa *Književna kritika*. Od 1988. do 1994. godine radio je kao sekretar zadužbine „Ivo Andrić“. U periodu od 1994. do 2001. godine delovao je u statusu slobodnog umetnika. Od 2001. do 2004. godine bio je generalni direktor Zavoda za udžbenike i nastavna sredstva u Beogradu. Sledeće radno mesto mu je, od februara 2009, pa do odlaska u penziju, bilo na funkciji zamenika pokrajinskog sekretara za kulturu Autonomne pokrajine Vojvodine. Objavio je romane *Put u Dvigrad* (1979; Nagrada „Miloš Crnjanski“), *Zapisi iz godine jagoda* (1983), *Senke na zidu* (1985), *Sudbina i komentari* (1993; NIN-ova nagrada, Nagrada „Meša Selimović“, Borbina nagrada za knjigu godine, Nagrada kluba „Jazzbina“ i Radija B92 za najbolju knjigu godine) i *Savršeno sećanje na smrt* (2008; Nagrada „Bora Stanković“). Povodom jubileja NIN-ove nagrade, roman *Sudbina i komentari* je, glasovima književnih kritičara, uvršten u deset najboljih NIN-

ovih romana. Za celokupan pripovedački opus dobio je Nagradu „Ramonda Serbica“ (2008). Godine 2020. dobio je Nagradu „Stefan Mitrov Ljubiša“ za ukupno književno stvaralaštvo. Nagradu „Veljkova golubica“ koju dodeljuje biblioteka „Karlo Bjelicki“ u Somboru dobio je 2022. godine „za složen i višeznačan spoj istorije, sudbine i priče u svojim knjigama“. Autor je dve zbirke priča: to su *Izveštaj o kugi* (1989, Andrićeva nagrada) i *Čovek koji je živeo u snovima* (1998, Vitalova nagrada). Objavio je i sledeće esejističke knjige: *Ogled o mački* (1995), *O Mikelandelu govoreći* (2006), *Vizantijski internet* (2007), *Upotreba vilenjaka* (2008) i *Kolumbovo jaje* (2017; Nagrada „Dušan Vasiljev“); njegove kolumne objavljivane u beogradskom dnevnom licu *Blic* sakupljene su u knjizi *Događaj godine* (2010). U saradnji sa uglednim vizantologom Radivojem Radićem objavio je knjigu *Srednjovekovni putovođa* (2011). Za rukopis *Upotreba vilenjaka* nagradu „Istok – Zapad“ zaječarske biblioteke „Svetozar Marković“. Tri njegova romana (*Senke na zidu*, *Sudbina i komentari* i *Savršeno sećanje na smrt*) i obe zbirke priča prevedeni su na francuski jezik i objavljeni u Francuskoj; njegova dela prevedena su i na mađarski (*Sudbina i komentari*, *Čovek koji je živeo u snovima*, *Vizantijski internet*), grčki (*Sudbina i komentari*), engleski (*Sudbina i komentari* i pojedine priče), italijanski (*Sudbina i komentari* i pojedine priče), slovenački (*Sudbina i komentari*), slovački (*Senke na zidu*), nemački (*Senke na zidu* i *Sudbina i komentari*) i bugarski (*Sudbina i komentari*, *Čovek koji je živeo u snovima*). Mađarski prevod *Sudbine i komentara* objavljen je u izdanju uglednog izdavača *Jelenkor* i pobrao je izvanredne kritike u vodećim mađarskim dnevnim listovima; ubrzo po objavljivanju, dospao je na listu deset najprodavanijih prozних knjiga na mađarskom jeziku. Francuski prevod *Savršenog sećanja na smrt* dobio je pohvalne prikaze u *Le Monde*-u. Proza mu je zastupljena u brojnim antologijama savremene srpske književnosti na engleskom, francuskom, italijanskom jeziku, a predstavljena je i u okviru tematskoj

brojeva nemačkih i poljskih časopisa posvećenih srpskoj književnosti. Bavio se i prevodeњem sa engleskog: prevodio je prozu Tolkina, Čestertona, Roberta Luisa Stivensona i Danijela Defoa. Tokom devedesetih bio je kolumnista *NIN*-a, dnevnog lista *Demokratija*, kao i stalni saradnik *Vremena* i *Evropljanina*. Više od deset godina bio je redovni kolumnista najtiražnijeg srpskog dnevnog lista *Blic*. Živeo je u rodnom Beogradu do 2000. godine, kada se seli u Pančevo, a od 2006. nastanjuje se u Novom Sadu. Preminuo je nakon duge i teške bolesti 27. oktobra 2024. Sahranjen je u Aleji zaslužnih građana na Novom groblju u Beogradu.

Ognjen Petrović (1981, Beograd), piše poeziju i prozu. Objavio knjige pesama: *Prekid prenosa* (2011), *Kečevi & Osmice* (2011), *Potraži na zapadnoj strani* (2018), *Jesen u vrtoglavici* (2020), *Noć se spušta za oktavu, niže* (2021), *Knjiga za nerođene* (2023). Knjige proza: *Slepi miš i sonate* (2020) i *Novela o nesanici* (2023). Sarađivao sa dvadesetak časopisa, objavljivao u zbornicima, pregledima, panoramama i drugim zajedničkim publikacijama. Priredio i uredio nekoliko revijalnih knjiga. Živi i piše u Mladencu.

Dragan Prole (1972, Novi Sad), bavi se klasičnom nemačkom filozofijom i savremenom filozofijom. Doktorsku disertaciju „Pojam povešti u Hajdegerovoj i Hegelovoj filozofiji“ odbranio je 2006. godine. Objavljene knjige: *Huserlova fenomenološka ontologija* (2002), *Um i pojest – Hajdeger i Hegel* (2007), *Stranost bića – prilozi fenomenološkoj ontologiji* (2010), *Humanost stranog čoveka* (2011), *Unutrašnje inostranstvo – filozofska refleksija romantizma* (2013), *Tradicija nastave filozofije* (2014), *Pojave odsutnog – prilozi savremenoj estetici* (2016), *Jednakost nejednakog – fenomenologija i rane avangarde* (2018), *Ničeovi trubaduri* (2021), *Sedam smrtnih grehova – ogleđi iz uporedne fenomenologije* (2022) i *Pećinski zaokret* (2024). Dohitnik je Nagrade „Nikola Milošević“ Drugog programa Radio Beograda za najbolju teorij-

sku knjigu 2011. godine. Prevodi sa nemačkog jezika. Živi u Novom Sadu i radi na Filozofskom fakultetu.

Ivan Radosavljević (1969, Jagodina), diplomirao je svetsku književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Od 1994. do 1999. radio je kao urednik u književnom časopisu *Reč*, a od 1999. do 2013. kao urednik u izdavačkoj kući „Stubovi kulture“. Piše književnu kritiku, prevodi s engleskog, francuskog i španskog jezika. Objavio je knjigu književnih kritika *Budno oko – Iz savremene srpske proze* (1999). Živi u Beogradu.

Draginja Ramadanski (1953, Senta), arhivist, profesor ruske književnosti u penziji, prevodilac sa ruskog i mađarskog jezika. Objavljuje radove u domaćim, ruskim i mađarskim književnim časopisima. Objavila knjige: *Upotrzi za figurama* (proza u šest ruku, 2012), *Parodij-ski plan romana Dostojevskog* (doktorska disertacija 1991; 2013) *Sneško u tropima* (translatološki eseji, 2013), *Ili ne* (autobiografski eseji, 2018) i *Književne konjušnice* (eseji, 2022). Auktorka je antologije ruske ženske poezije *Uzvodno od suza* (2009). Prevela je pedeset knjiga lepe književnosti. Dobitnica je više nagrada: Nagrada Društva književnika Vojvodine za prevod godine (2002), Nagrada 9. Međunarodnog salona knjiga „Laza Kostić“ za prevod (2003), Nagrada Udruženja književnika prevodilaca Srbije „Miloš N. Đurić“ za prevod godine (esejistika, 2004), Nagrada za prevod s mađarskog Baszalikom műfordítói Díj a Szentteleky Napok tanácsa (2005), Nagrada Društva književnika Vojvodine za prevod godine (dru-gi put, 2013), nagrada na konkursu „Stevan Sremac – bal u Elemiru“ (2020). Živi u Senti.

Adrijen Rič (*Adrienne Cecile Rich*; 1929, Baltimor, Merilend – 2012, Santa Kruz, Kalifornija, SAD), jedna od ključnih figura ne samo američke, već svetske feminističke poezije 20. stoleća. Diplomirala je na Koledžu Redklif 1951. i iste godine osvojila *Yale Younger Poets Awards* za zbirku pesama *A Change of World*. Godine

1974. dobila je *National Book Award* za zbirku *Diving into the Wreck* (1973). Pored navedenih objavila je sledeće knjige poezije: *The Diamond Cutters and Other Poems* (1955), *Snapshots of a Daughter-in-Law* (1963), *Necessities of Life* (1966), *Leaflets* (1969), *Will to Change* (1971), *The Dream of a Common Language* (1978), *A Wild Patience Has Taken Me This Far* (1981), *Your Native Land, Your Life* (1986), *An Atlas of the Difficult World* (1991), *Dark Fields of the Republic: Poems 1991–1995* (1995), *Midnight Salvage: Poems 1995–1998* (1999), *Fox: Poems 1998–2000* (2003), *The School Among the Ruins: Poems 2000–2004* (2006), *Telephone Ringing in the Labyrinth: Poem: 2004–2006* (2007), *Tonight No Poetry Will Serve: Poems 2007–2010*. Pored ovih, napisala je i više kritičko-esejističkih knjiga, uključujući: *Of Woman Born: Motherhood as Experience and Institution* (1976), *On Lies, Secrets, and Silence: Selected Prose 1966–1978* (1979), *Blood, Bread, and Poetry: Selected Prose 1979–1985* (1986), *Arts of the Possible: Essays and Conversations* (2002), *What Is Found There: Notebooks on Poetry and Politics* (1993), *Poetry and Commitment* (2007), *A Human Eye: Essays on Art in Society, 1997–2008* (2009).

Salman Rušdi (*Sir Ahmed Salman Rushdie*; 1947, Bombaj, Indija), angloindijski romanopisac i esejista. Njegov prepoznatljivi književni stil kritičari najčešće nazivaju magičnim realizmom. Školovao se najpre u Bombaju, a potom u Engleskoj na Kraljevskom koledžu u Kembridžu, gde je diplomirao na Odseku za istoriju 1968. godine. Za vreme rata između Indije i Pakistana, njegova porodica se seli u Pakistan. Po završetku studija jedno vreme radi na televiziji u Pakistanu, a zatim odlazi u London, gde se bavi glumom i marketingom i uporedo objavljuje svoj prvi roman *Grimus* (1975) koji prolazi prilično nezapaženo kod čitalačke publike i kritičara. Autor je preko dvadeset knjiga, uključujući i *Decu ponoći*, koja je osvojila Bukerovu nagradu 1981, Buker nad Bukerima 1993, kao i Najbolji Buker 2008. Kon-

troverzni roman *Satanski stihovi* predstavlja jedno od njegovih najboljih dela, a *Mavrov poslednji uzdah* osvojio je Nagradu „Vitbred“, kao i Nagradu Evropske unije za književnost „Aristeion“, 1997. Za doprinos književnosti engleska kraljica odlikovala ga je titulom viteza. Član je Kraljevskog književnog društva kao i *Commandeur de l'Ordre des Arts et des Lettres*.

Bojan Savić Ostojić (1983, Beograd), diplomirao je francuski jezik i književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Master studije iz komparativne književnosti završio je u Nici. Saraduje sa izdavačkim kućama kao slobodni prevodilac. Autor je brojnih temata o francuskoj književnosti dvadesetog veka, zastupljenih u književnoj periodici (Filip Žakote, Žak Dipen, OuLiPo, Remon Rusel, Antonen Arto). Jedan je od urednika književnog časopisa *Agon*. Autor knjiga poezije: *Stvaranje istine* (2003), *Tropuće* (2010), *Stereorama* (2013), *Jeretički dativ* (2014), *Prskalica* (2019), kao i proznih knjiga *Aleatorij* (2013), *Podli podli psalmi* (2016), *Punkt* (2017), *Nema oaze: luftroman* (2018), *Ništa nije ničije* (2020), *Varvarin u Evropi – švajcarska sveska* (2022) i *Vreme vode* (2023). Živi u Beogradu.

Jelena Savić (1995, Novi Sad), po struci je profesor engleskog jezika. Osnovne i master studije završila je na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Novom Sadu. Ima bogato iskustvo u podučavanju engleskog jezika na različitim obrazovnim nivoima, uključujući i rad u okviru Centra za jezike Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Aktivno učestvuje na stručnim i naučnim konferencijama, gde predstavlja istraživanja i inovativne pristupe u nastavi jezika. Kao član Upravnog odbora Udruženja nastavnika engleskog jezika u Srbiji (ELTA), posvećena je unapređenju metodologije nastave kroz primenu savremenih obrazovnih praksi.

Emil Sioran (*Emil Cioran*; 1911, Rasinari, Rumunija – 1995, Pariz, Francuska), diplomirao

je filozofiju u Bukureštu, a svoju prvu knjigu, na maternjem jeziku, pod naslovom *Na vrhovima očajanja*, objavio 1933. i za nju dobio i nagradu. Od 1937. živi u Francuskoj. Napustivši rumunsko govorno područje i preselivši se u francusko ubrzo je postao jedan od najvećih stilista francuskog jezika. Objavio je knjige eseja, zapisa i aforizama: *Kratak pregled raspadanja* (1949), *Silogizmi gorčine* (1952), *O neprilici rođenja* (1956), *Istorija i utopija* (1960), *Pad u vreme* (1964) i *Zli demijurg* (1969)..., kao i nekoliko studija i članaka o piscima i misliocima (Makijaveli, Žozef de Mestr, Pol Valeri, Sen Džon Pers).

Tijana Sladoje (1989, Sarajevo), završila je master studije iz engleske književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavljivala je poeziju i prevode sa engleskog jezika u domaćoj periodici. Objavila je zbirku pesama *Oderotine* (2021) za koju je dobila nagrade „Novica Tadić“ (2021) i „Bajo Džaković“ (2022) i zbirku pesama *Artičoke padaju sa neba, narovi trule na zemlji* (2023).

Maja Solar (1980, Zagreb), doktorirala je filozofiju. Bavi se društvenom i političkom teorijom, piše poeziju i prozu. Članica je teorijsko-političkog kolektiva „Gerusija“, deo je uredništva časopisa za teorijske prakse *Stvar* i medijskog portala „Slobodni Filozofski“. Objavila je tri zbirke poezije – *Makulalalalatura* (2008, Brankova nagrada), *Jellemzö, hogy nem természetes* (*Naravno da nije prirodno*, 2015) i *Bez začina* (2017), kao i poetsko-prozni eksperiment *A htela sam* (2022, nagrade „Štefica Cvek“ i „Risto Ratković“). Od 2019. godine, zajedno sa Žakom Lučićem, uređuje i vodi poetski podcast *Puna usta poezije*. Autorka je više od pedeset naučnih radova iz društvene teorije. Oblasti interesovanja: marksizam, abolicija policije, dekolonijalizam, kvir marksistički feminizam, teorija socijalne reprodukcije, teorije rada, teorije vlasništva, teorije luksuza, teorije nasilja, istorija socijalizma, Rusoova filozofija itd. Živi u Novom Sadu.

Aleksandar Stević (1980, Beograd), diplomirao je i magistrirao opštu književnost i teoriju književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu, gde je i radio kao asistent. Doktorirao je uporednu književnost na Univerzitetu Jejl u Sjedinjenim Državama. Usavršavao se na Školi za kritiku i teoriju na Univerzitetu Kornel (SAD), a kao postdoktorant radio je na Kraljevskom koledžu u Kembridžu (Velika Britanija). Bavi se prevashodno evropskim romanom devetnaestog i dvadesetog veka. Autor je knjige *Falling Short: The Bildungsroman and the Crisis of Self-Fashioning* (2020) o engleskom i francuskom obrazovnom romanu, kao i brojnih radova u vodećim anglofonim naučnim časopisima, uključujući *Comparative Literature Studies*, *English Literary History*, *Journal of Modern Literature*, *New Literary History* i *Victorian Literature and Culture*. Zajedno sa Filipom Cangom priredio je zbornik *The Limits of Cosmopolitanism: Globalization and Its Discontents in Contemporary Literature* (2019), a samostalno je priredio knjigu *Politika tragedije* (2014) i tematski broj časopisa *Genre* pod nazivom *Aestheticism Now!* (2025). Na srpski je preveo teorijsku studiju *Narativna proza Šlomit Rimon-Kenan* (2007), roman *Šuma noći* Dune Barns (2018), kao i veći broj književno-teorijskih ogleada. Trenutno privodi kraju monografiju o nasleđu esteticizma u delima Kristofera Okigba, Danila Kiša, Milana Kundere i Karila Filipa. Živi u Hong Kongu i predaje englesku književnost na Univerzitetu Lingnan.

Aleksandar Timofejevski (*Aleksandr Aleksandrovič Timofeevskii*; 1958, Moskva – 2020, Solnjuškovo, Rusija), sovjetski i ruski filmski kritičar, publicista, kulturolog. Diplomirao je na Fakultetu za filmske studije Svesaveznog državnog instituta za kinematografiju. Radio je kao kolumnista u novinama *Moskovskie novosti*, časopisu *Stolica* i *Kommersant's Daily*. Bio je jedan od osnivača novina *Ruski telegraf*, gde je radio kao član uredništva i kolumnista. Od 2002. do 2006. godine bio je glavni urednik

sajta *GlobalRus.ru*. Takođe je bio inspirator i glavni urednik društveno-političkog i književnog časopisa *Russkaja žizn'*, koji je izlazio od 2007. do 2013. godine. U ovom časopisu objavljivana je njegova prepiska sa Tatjanom Tolstom na teme bliske književnosti.

Tatjana Tolstoj (*Татьяна Никитична Толстая*; 1951, Sankt Peterburg, Rusija), potiče iz porodice već tradicionalno okrenute književnosti (deda po ocu joj je Aleksej Tolstoj, čuveni ruski pisac, a deda po majci – prevodilac i intelektualac Mihail Lozinski). Završila je Grupu za klasičnu filologiju Lenjingradskog univerziteta i tako stekla visoko filološko obrazovanje. Radila je u jednom lenjingradskom izdavačkom preduzeću, da bi 1974. godine prešla u Moskvu, gde je u novinama *Moskovske novosti* dobila kolumnu u kojoj je objavljivala crtice iz života. Od početka devedesetih, deo godine provodi u SAD, gde radi kao profesorica ruske književnosti na američkim univerzitetima. U američkom časopisu *The New York Review of Books* pisala je recenzije o delima iz ruske književnosti. Njene najpoznatije objavljene knjige priča su: *Na zlatnom doksatu smo sedeli*, *Voliš – ne voliš*, *Reka Okervil*, *Dan*, *Noć*, *Laki svetovi*. Godine 2000. objavljen je i njen prvi roman *Kis*, ocenjen kao jedna od najznačajnijih pojava ruske postmodernističke proze. Pod naslovom *Nije kis*, 2004. godine objavljen je obiman izbor iz njenih najboljih priča, članaka, eseja i intervjua.

Milica Ćuković (1987, Pančevo), diplomirala, masterirala i doktorirala na Katedri za srpsku književnost sa južnoslovenskim književnostima Filološkog fakulteta u Beogradu. Radi u Institutu za književnost i umetnost u Beogradu, na naučnom odeljenju „Srpska književnost i kulturna samosvest“. Priredila četiri knjige, uredila dva zbornika naučnih radova. Piše naučne radove, eseje, književnu i naučnu kritiku.

Žan-Filip Ucel (*Jean-Philippe Uzel*), profesor istorije umetnosti na Univerzitetu Kvebeka u Montrealu od 1999. godine. Njegova oblast

stručnosti obuhvata istoriju i teoriju moderne i savremene umetnosti, sa posebnim fokusom na odnos između umetnosti i politike. Više od dvadeset godina posvećen je proučavanju savremene umetnosti autohtonih naroda Severne Amerike. Njegova istraživanja često se fokusiraju na isključenje i integraciju savremene autohtone umetnosti u zapadnu umetničku teoriju i svet umetnosti. Godine 2017. objavio je studiju *Pratiques professionnelles en arts visuels issues de l'autochtonie et de la diversité à Montréal*.

Igor Cvijanović (1979, Tuzla), završio je magistrske studije na katedri za engleski jezik Fi-

lozofskog fakulteta u Novom Sadu, a doktorirao na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavio je prevode knjiga Dejvida Fostera Volasa, Kormaka Makartija, Džona Barta, Karila Filipa, Ta-Nehasija Koutsa, Krisa Abanija, En Karson, Džojks Kerol Outs, Eni Pru, Isaka Baševisa Singera, Henrija Džejmsa, Tomasa Ligotija i drugih. Dobitnik je Nagrade za prevod godine 2011. Društva književnika Vojvodine za prevod knjige *Izgubljen u kući smeha* Džona Barta. Autor je studije *Nik Kejv i poetika prestupa* (2022). Živi i radi u Novom Sadu.